

РЕШЕНИЕ

№ 152

гр. , 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПИРДОП, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: С.Г.Г

при участието на секретаря И.П.П
като разглежда докладваното от С.Г.Г Гражданско дело № 20231860100651 по
описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 530 – чл. 541 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/,
във връзка с чл. 19 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/.

Производството по делото е образувано по молба на И. П. И., гр. *****, ЕГН
*****, чрез адв. Т. П. Н., със служебен адрес: гр.*****.

В молбата молителката твърди, че при раждането ѝ е била записана с името И.П.И..
Всички нейни роднини и приятели са я наричали и продължават да се обръщат към нея с
това име. С това име е известна и към момента сред близки, познати, приятели, колеги, и
пациенти. По професия е лекар и всички, с които контактува я знаят с това име - доктор И..
След като е сключила граждански брак с П.Г.Ф. е приела и неговото фамилно име. От брака
си имат две деца - М.П.Ф., ЕГН: ***** и П.П.Ф., ЕГН: *****. Развели са се през
2015г., като е запазила и фамилното име Филибева само и единствено в интерес на децата,
за да нямат проблеми при пътуванията им в страната и чужбина, особено тогава
малолетният им при развода син П.П.Ф.. Повече от 8 години са изминали от развода им,
децата са им пораснали и всички хора, с които контактува -приятели, колеги, съседи знаят,
че вече не са семейство с П.Г.Ф.. Чувства се изключително неудобно и смята, че не е
правилно да продължава да носи фамилното име на бившия си съпруг. Това налага да поиска
по съдебен ред официална промяна в изписване на фамилното ѝ име на бившия ѝ съпруг.
Като отново подчертава, че в обществото е известна с името д-р И.П.И.. Молителката моли,
на основание чл. 19 от Закона за гражданската регистрация, съдът да постанови решение, с
което да допусне промяна на фамилното ѝ име от „И.“ на „И.“.

В проведеното съдебно заседание молителят лично и чрез процесуалния си представител,

поддържа молбата, като сочи, че са налице важни обстоятелства, които обуславят исканата промяна на личното му име.

Районен съд-Пирдоп, първи състав, като взе предвид доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства, съгласно чл. 235 от ГПК намира за установено следното от фактическа страна:

Видно е от приети по делото писмени доказателства: Заверено ксерокопие от Решение №111-92-97/27.10.2015г. на Софийския районен съд, III гражданско отделение, 92-ри състав.; Свидетелство за съдимост; заверени ксерокопия от Диплома от Медицински университет и Свидетелство за призната специалност, че молителя понастоящем носи лично, бащино и фамилно име „И. П. И.”.

При така установената фактическа обстановка, съдът възприе следните правни съображения:

Молбата е ОСНОВАТЕЛНА.

I. По характера на съдебното производство.

Предметът на производството е установяване наличието на предпоставки, обуславящи допустимост на промяна на вписано в регистъра на населението обстоятелство - името на личността. В обществен интерес е стабилност и достоверност на отразените в този регистър данни, поради което именно и за допускане промяната е необходимо и достатъчно да се установи, че съществува значимо от гледна точка на обществото обстоятелство, обуславящо пренебрегване на стабилността досежно вписаните в регистъра данни. Ето защо, съдът счита, че производството по промяна на името е охранително по своя характер. По изложените съображения решението по чл. 19 от ЗГР е израз не на правосъдната компетентност на съда (като охранителен акт решението не се издава в името на народа – арг. от чл. 118 от КРБ), а на предвидената в чл. 2, in fine от ГПК компетентност да оказва съдействие при упражняването на лични права. Сега действащият закон не установява особени изисквания за производството, поради което съдът приема, че искането следва да се разгледа при общите правила на охранителното производство – чл. 530 – чл. 541 от ГПК, съгласно които производството се развива едностранно - с участието на молителя и съда. Няма пречка обаче, макар и при липса на изрична правна норма, даваща право на участие на прокуратурата при този вид дела, т.е. при разглеждането на молбите по чл. 19 от ЗГР, в производството да вземе участие и прокурор. Този извод съдът прави по арг. на чл. 537, ал. 3 от ГПК, според който за защита на обществения интерес, законодателят е предвидил правомощие на прокуратурата да иска отмяна на издадения акт, когато той е постановен в нарушение на закона. След като е предвидена възможност прокурорът да може да иска отмяна на вече издаден охранителен акт, то по аргумент на по - силното основание, няма пречка да вземе участие и в самия процес по издаването му, в който да изложи съображенията си във връзка с него. В тази връзка настоящия съдебен състав следва да отбележи, че съгласно чл. 19, ал. 1 от ЗГР - „Промяната на собствено, бащино или фамилно име се допуска от съда въз основа на писмена молба на заинтересувания, когато то е осмиващо, опозоряващо или обществено неприемливо, както и в случаите, когато важни

обстоятелства налагат това”. В случая молителя е поискал с молбата си промяна на личното си име, като е сезирал с молбата си Районен съд-Пирдоп. След като за местната подсъдност не се следи служебно, а тя се определя от волята на молителя, той единствен може да прецени кой родово компетентен съд да сезира. Веднъж сезирал определен родово компетентен съд обаче, молителят не разполага с предвидена в закона процесуална възможност да поиска прекратяване на производството и изпращане на делото на друг съд. В тази хипотеза, първоначално сезираният съд също не разполага с процесуална възможност да прекрати производството и да го изпрати на друг родово компетентен съд. В този смисъл е определение № 187 от 16.04.2009 г. на ВКС по ч. гр. д. № 197/2009 г., III г. о., ГК, - задължително за настоящия съд, в което е прието, че установената в чл. 531, ал. 2 от ГПК подсъдност по характера си е местна и е за улеснение на молителите. За нея, при съответно приложение на общите правила на исковия процес, съдът не следи служебно, по арг. от чл. 119, ал. 1 и 2 от ГПК и чл. 533 от ГПК - тя не е условие за издаване на искания акт. В случая не се твърди, а не се и установява по делото собственото, бащиното и фамилното име на молителя да са осмиващи, опозоряващи и обществено неприемливи, с оглед на което произнасянето на настоящия съдебен състав е ограничено до това налице ли са „важни” обстоятелства, които да обуславят допускане на исканата промяна, което е предмет на установяване и доказване в настоящото съдебно производство. В закона не са посочени какви обстоятелства следва да се преценяват като „важни”, за да са основание за промяна на името, т.е. липсва легална дефиниция на това понятие. Законодателят е предоставил на съда във всеки конкретен случай да преценява, дали изложените пред него доводи за направеното искане за промяна на име представляват „важни” такива по смисъла на закона. В тази връзка следва да се съобразят и решенията на ВКС по чл. 290 от ГПК и с които се цели преодоляване на противоречивата практика на съдилищата и точното прилагане на закона по отношение на това какво се влага под „важни обстоятелства” по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ЗГР. В решение № 346/25.11.2011 г. по гр. дело № 1387/2010 г. на III ГО на ВКС, решение № 680 от 11.01.2011 г. по гр. дело № 1164/2009 г. на IV ГО на ВКС и решение № 507 от 22.10.2010 г. по гр. дело № 227/2010 г. на III ГО на ВКС, изрично е посочено, че значимостта на обстоятелствата следва да се преценяват в контекста на всеки отделен случай, като се имат предвид основните принципи на гражданското право и обществения морал, важни по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ЗГР. Настоящият съдебен състав счита, че в случая, при преценка на доказателствата по делото в тяхната съвкупност се установи наличие на „важни” по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ЗГР обстоятелства, които обосновават исканата от молителя промяна на носеното от него фамилно име.

II. По молбата с правна квалификация чл. 19 от ЗГР.

Според чл. 19, ал. 1 и ал.2 от ЗГР промяната на собствено, бащино или фамилно име се допуска от съда въз основа на писмена молба на заинтересувания, когато то е осмиващо, опозоряващо или обществено неприемливо, както и в случаите, когато важни обстоятелства налагат това. Името представлява постоянно словесно обозначение на физическото лице, което служи за неговата индивидуализация, идентификация и отличаване от останалите физически лица, поради което законът допуска да бъде променяно само по изключение, при

наличие на някоя от посочените по - горе предпоставки, каквато в случая съдът намира, че е налице. Името е призвано да обезпечи и определени обществени функции, в т.ч. и да индивидуализира личността при участието ѝ в социалния живот. Правото на име е субективно, лично, неотчуждимо и неотменимо право от категорията на естествените, свързано с определен гражданскоправен субект. Юридически то е уредено с императивни правни норми. Промяната на името е регламентирана като потестативно право, което възниква при точно определени от закона основания и се упражнява по предвиден в ГПК ред /в този смисъл е решение № 256 от 29.04.2004 г. по гр. д. № 513/2003 г., II г. о. на ВКС/. Законодателят определя името като съставно, състоящо се от три части - собствено, бащино и фамилно, като всяка от тези части се използва при различни условия на социално общуване. В тази връзка и законът установява различни критерии за формиране на различните части на името - пълна свобода при подбора на собственото име, през вариантите за фамилно име, до стриктно указани правила за съдържанието на бащиното име.

В случая се иска промяна на фамилното име на молителя от „И.“, което да бъде променено на „И.“. От представените по делото официални свидетелстващи документи /Копие от акт за раждане; Свидетелство за съдимост/, доказващи с обвързваща съда материална доказателствена сила, че фактите предмет на изявление на органа, са се осъществили така, както е посочено в него - чл. 179 от ГПК, във връзка с чл. 540 от ГПК, се установява, че понастоящем молителя фигурира в регистрите на населението с лично име „И.“, бащино име „П.“ и с фамилно име „И.“, противното не се установи по делото. От събраните по делото писмени доказателства, се установява, че в обществото, при условията на ежедневното му професионално и социално общуване, молителя в професионалните си живот и контакти е използвал и е известен с фамилно име „И.“. С оглед горното, може да се направи извод, че молителя И. П. И., търпи неудобство от факта, че в регистрите за населението и в обществото, при условията на социално общуване е индивидуализиран с различни имена. Като се има предвид това, а и че името е и право на лицето, призвано да отстоява неговата индивидуалност, като то следва да бъде използвано реално за идентифициране на лицето, както в семейството, така и при социалните му контакти извън рамките на последното, където именно намира приложение, то в конкретният случай се установява, че провеждането на възложената от закона идентификационна функция създава и емоционален дискомфорт у молителя И. П. И. и е породило реален риск от засягане процеса на социалната и професионалната му адаптация. С оглед доказаното по безспорен начин, че молителя И. П. И. в действителност се идентифицира с фамилно име „И.“, а не със сегашното си лично име, съдът прави извод, че са налице „важни обстоятелства“ по смисъла на чл. 19 от ЗГР обуславящи промяна на фамилното име на молителя.

Ето защо съдът намира, че за молителя е налице законен интерес да бъде променено фамилното име на молителя от „И.“ на „И.“. Налице са важни обстоятелства по смисъла на чл. 19 от ЗГР, които са направили лично и обществено неудобно за него носенето на името в частта, в която се иска промяна.

С оглед на изложеното молбата следва да се уважи, като се допусне исканата промяна на фамилното име на молителя.

Предвид гореизложеното, Районен съд-Пирдоп, първи състав

РЕШИ:

ДОПУСКА ПРОМЯНА на фамилното име на лицето И. П. И. с ЕГН *****, като в документите му за самоличност и в актовете книги, вместо фамилно име „И.“, следва да бъде вписано фамилно име „И.“, като занапред (ex nunc), имената на молителя И. П. И. с ЕГН *****, следва да се четат: **И.П.И.** с ЕГН *****.

ЗАВЕРЕН ПРЕПИС от решението да се изпрати служебно на общинската администрация по постоянния адрес на лицето за отбелязване в актовете за гражданско състояние, копие от същото да се изпрати на Териториално звено “ГРАО” – Община Враца, за вписване на промененото име, както и на съответната служба “Бюро съдимост” за сведение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Съдия при Районен съд – Пирдоп: _____